

Sentencja

Wykładni art. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą nr 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., i art. 12 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy dokonywać w taki sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które obejmują krajowy organ regulacyjny w rozumieniu dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, zakresem zastosowania przepisów krajowych obowiązujących w dziedzinie finansów publicznych, a w szczególności przepisów przewidujących ograniczenie i racjonalizację wydatków administracji publicznej, takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 lipca 2016 r. – Johannes Tomana i in./Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-330/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom należącym do rządu Zimbabwe albo osobom i podmiotom z nimi powiązanim — Wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Umieszczenie nazwisk lub nazw skarżących w wykazie)

(2016/C 350/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Johannes Tomana i in. (przedstawiciele: M. O’Kane, Solicitor, M. Lester i Z. Al-Rikabi, Barristers)

Pozostałe strony postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Georgieva, M. Konstantinidis i T. Scharf, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Holt, pełnomocnik, wspierany przez S. Lee, barrister)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Johannes Tomana oraz 120 pozostałych skarżących, których nazwiska i nazwy zostały wymienione w załączniku do wyroku, pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Giuseppemu Astonemu

(Sprawa C-332/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 167, 168, 178–182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 i 273 — Prawo do odliczenia podatku VAT — Wymogi materialne — Wymogi formalne — Termin zawity — Przepisy krajowe wykluczające prawo do odliczenia w wypadku nieprzestrzegania większości wymogów formalnych — Oszustwo podatkowe)

(2016/C 350/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Treviso